

TIESAS SPRIEDUMS (otr? pal?ta)

2013. gada 21. mart? (*)

Re?ion?l? atbalsta sh?ma – Ieguld?jumi lauksaimniec?bas produktu p?rst?dei un tirdzniec?bai – Komisijas I?mums – Nesader?gums ar iekš?jo tirgu – Nesader?ga atbalsta atcelšana – Atbalsta pieš?iršanas br?dis – Tiesisk?s pa??v?bas aizsardz?bas princips

Lieta C-129/12

par I?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* (V?cija) iesniedza ar I?mumu, kas pie?emts 2012. gada 27. febru?r? un kas Ties? re?istr?ts 2012. gada 8. mart?, tiesved?b?

Magdeburger M?hlenwerke GmbH

pret

Finanzamt Magdeburg.

TIESA (otr? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?ja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichof*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents) un Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*],

?ener?ladvok?ts M. Vatel? [*M. Wathelet*],

sekret?rs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- V?cijas vald?bas v?rd? – *T. Henze* un *N. Graf Vitzthum*, p?rst?vji,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *V. Kreuzschitz* un *T. Maxian Rusche*, p?rst?vji,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?ta uzklauš?šanas pie?emto I?mumu izskat?t lietu bez ?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? interpret?t 2. pantu Komisijas 1998. gada 20. maija L?mum? 1999/183/EK par valsts atbalstu V?cijas lauksaimniec?bas produktu p?rst?dei un tirdzniec?bai, ko V?cija var pieš?irt, pamatojoties uz esošaj?m re?ion?l? atbalsta sh?m?m (OV 1999, L 60, 61. lpp.).

2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Magdeburger Mühlenwerke GmbH* (turpmāk tekstā – “*Magdeburger Mühlenwerke*”) un *Finanzamt Magdeburg* [Magdeburgas Finanšu pārvaldi] (turpmāk tekstā – “*Finanzamt*”) saistībā ar *Finanzamt* atteikumu, aprēķinot atbalstu ieguldījumiem, ņemot vērā noteiktus ieguldījumus saistībā ar labības malšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Komisijas 1994. gada 22. marta Lēmuma 94/173/EEK par atlases kritēriju noteikšanu ieguldījumiem lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības apstākļu uzlabošanai un par Lēmuma 90/342/EEK atcelšanu (OV L 79, 29. lpp.) pielikuma 2.1. punkta pirmajā ievilkumā ir paredzēts:

“2.1. Labības un rīsu (izņemot sēklas) nozarēs ir izslēgti šādi ieguldījumi:

– ieguldījumi saistībā ar [...] labības malšanu [...].”

4 1995. gadā Eiropas Kopienu Komisija pieņēma Pamatnostādnēs par valsts atbalstu ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībā (OV 1996, C 29, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “lauksaimniecības pamatnostādnēs”). Ar 1995. gada 20. oktobra vēstuli Nr. SG (95) D/13086 tā paziņoja šīs pamatnostādnēs dalībvalstīm.

5 Šo lauksaimniecības pamatnostādņu 3. punkta b) apakšpunktā Komisija tostarp ir precizējusi, ka “valsts atbalsts, kas piešķirts sakarā ar šiem ieguldījumiem [...], kas ir kategoriski izslēgti [Lēmuma 94/173 pielikuma] 2. punktā, nevar tikt uzskatīts par saderīgu ar kopējo tirgu”. No šīs pašas punkta b) apakšpunkta izriet, ka tas tostarp attiecas uz atbalstu, kas piešķirts saistībā ar reģionālā atbalsta shēmu.

6 Lēmuma 1999/183 rezolūcijā daļēji tostarp ir paredzēts:

“1. pants

Vēlējās reģionālā atbalsta shēmas nav saderīgas ar kopējo tirgu [...] tiktāl, ciktāl ar tām netiek ieviestas pamatnostādnēs un atbilstošie pasākumi saistībā ar valsts atbalstu ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē, kas ir tikuši paziņoti [Vēlējās Federatīvajai Republikai] ar 1995. gada 20. oktobra vēstuli [SG (95) D/13086].

2. pants

Divu mēnešu laikā no šīs lēmuma paziņošanas [Vēlējās Federatīvā Republika] groza vai, ja nepieciešams, atceļ pastāvīgo atbalstu un pastāvīgo atbalsta shēmas, lai nodrošintu to saderīgumu ar kopējo tirgu. [Vēlējās Federatīvā Republika] it īpaši nodrošina saskaņā ar 1. pantā norādīto pamatnostādņu 3. punkta b) apakšpunktu, lai:

1) nekāds atbalsts saistībā ar ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē netiktu piešķirts ieguldījumiem [...], kas ir kategoriski izslēgti [Lēmuma 94/173 pielikuma] 2. punktā

[...].

3. pants

[Vēlējās Federatīvā Republika] informē Komisiju divu mēnešu laikā no šīs lēmuma paziņošanas

par pasākumiem, kas īstenoti, lai to izpildītu.

[..]”

Vācijas tiesības

7 1996. gada 22. janvāra Likums par ieguldījumu dotācijām (*Investitionszulagengesetz*), kura mērķis bija atbalstīt reģionā, proti, Berlīnes federālās zemes un jauno federālo zemju, uzņēmumu ieguldījumu darbības paplašināšanu un intensificāšanu, bija paredzēts izmaksēt ieguldījumu dotāciju valsts dotācijas formā nodokļu maksājumiem, kas ir veikusi noteiktus ieguldījumus savā uzņēmumā.

8 Saskaņā ar šo likuma 2. panta pirmo teikumu:

“Atļautie ieguldījumi ir jaunu, patērjamu, kustamu, pamatlīdzekļos ietilpstošu kustamu preču iegāde vai ražošana, kuri vismaz trīs gadus pēc to iegādes vai izgatavošanas

1) ietilpst atbalstamajā reģionā esošā uzņēmumā vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas pamatlīdzekļos,

2) paliek atbalstamajā reģionā esošajā uzņēmējdarbības veikšanas vietā un

3) katru gadu tiek izmantoti privātam vajadzībām ne vairāk kā 10 % apmērā.”

9 Šīs pašas tiesību normas otrajā teikumā ir norādīti ieguldījumi, saistībā ar kuriem nevar piešķirt ieguldījuma dotāciju. Saskaņā ar tās 4. punktu, kas iekavās ar 1998. gada 24. decembra spēkā stājušos 1999. gada Likumu par atbrīvojumu no nodokļiem (*Steuerentlastungsgesetz* 1999), tostarp nav sniedzams atbalsts saistībā ar:

“4) precēm, ko ieinteresētā persona ir iegādājusies [..] pēc 1998. gada 2. septembra un kas ir norādītas [..] [Lēmuma 94/173] pielikuma 2. punktā [..].”

10 Šo likuma 3. panta 4. punktu ir norādīts:

“[..] saistībā ar ieguldījumiem ir saņemams atbalsts, ja saņēmējs:

4. tos ir sūcis pēc 1994. gada 30. jūnija un beidzis pirms 1999. gada 1. janvāra un ja runa ir par ieguldījumiem pārstādes uzņēmumos [..].”

11 Šīs tiesību normas ceturtajā un piektajā teikumā ir precizēts:

“Ieguldījumi tiek uzskatīti par pabeigtiem preču iegādes brīdī [..]. Ieguldījumi tiek uzskatīti par sūktiem preču pasūtīšanas brīdī [..].”

12 Saskaņā ar minētā likuma 4. panta pirmo teikumu:

“Ieguldījumu dotācijas aprēķinā būs ir atbalstīto ieguldījumu, kas noslēgti finanšu gada laikā, [..] iegādes izmaksu summa.”

13 Minētā likuma 6. panta 1. punktu ir paredzēts, ka “ieguldījumu dotācijas pieteikums ir jāiesniedz pirms kalendārā gada, kas seko pēc finanšu gada, kurā ir pabeigti ieguldījumi, 30. septembra”.

14 Likuma par ienākuma nodokli ieviešanas noteikumu (*Einkommensteuer-Durchführungsverordnung*) 9.a pantā iekārtots gads ir definēts kā "piegādes gads [...]".

15 Kā norāda *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* [Saksijas-Anhaltes federālās zemes Finanšu tiesa], no *Bundesfinanzhof* (Federālā Finanšu tiesa) judikatūras izriet, ka par piegādes datumu ir jāuzskata brīdis, kurā prece ir gatava darbībā sākt? uzdevums?.

Tiesvedības priekšvēsture un prejudiciālais jautājums

16 1996. gada 22. janvārī Likuma par iekārtotajiem saskaņotajiem nebija iekārtoti ierobežojumi saistībā ar iekārtotajiem lauksaimniecības nozarē, jo Vācijas federālā valdība uzskatīja lauksaimniecības pamatnostādnes par ieteikumiem, kas tai nav saistoši.

17 No lietas materiāliem izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika 1996. gada 22. janvārī Likumu par iekārtotajiem paziņoja Komisijai 1995. gada 31. maijā saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu. Komisija to izvērtēja lietas N494/A/95 un lietas N710/C/95 ietvaros un sniedza atbaidījumu ar 1995. gada 29. novembra lēmumu, kurā precizēts, ka, piemērojot šo atbalsta shēmu, ir jāievēro Kopienas tiesību normas, kas tostarp piemērojamas lauksaimniecībā.

18 Ar lauksaimniecības pamatnostādņu Komisija aicināja dalībvalstis divu mēnešu laikā apstiprināt, ka tās apņemas, vīlākais, no 1996. gada 1. janvārī ievērot šīs pamatnostādnes, grozot savu esošo atbalstu. Šāda apstiprinājuma neesamības gadījumā Komisija paturēja tiesības saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru. Vācijas Federatīvā Republika neizpildīja šo pieprasījumu.

19 Tādējādi 1996. gada 12. jūnijā Komisija nolēma saskaņā ar oficiālo izmeklēšanas procedūru saistībā ar Vācijas pastāvīgo reģionālā atbalsta shēmu lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē. Šis lēmums tika publicēts 1997. gada 5. februārī *Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 36, 13. lpp.).

20 Šī procedūra tika pabeigta 1998. gada 20. maijā, šajā datumā pieņemot Lēmumu 1999/183, kas tika izsniegts Vācijas Federatīvajai Republikai 1998. gada 2. jūlijā.

21 Ar 1998. gada 18. septembra vēstuli, kas publicēta 1998. gada 28. septembrī *Bundessteuerblatt* (Federālais Nodokļu Vēstnesis, turpmāk tekstā – "BStBl"), Vācijas Federālais finanšu ministrs informēja federālās zemes augstākās finanšu iestādes, ka no 1998. gada 3. septembra, it īpaši saistībā ar iekārtotajiem, kas norādīti Lēmuma 94/173 pielikuma 2. punktā, vairs nevar tikt sniegts nekāds atbalsts iekārtotajiem, un norādīja, ka šajā ziņā ir paredzēts grozīt 1996. gada 22. janvārī Likumu par iekārtotajiem (turpmāk tekstā – "1998. gada 18. septembra vēstule").

22 Ar 1999. gada Likumu par atbrīvojumu no nodokļiem Vācijas likumdevējs grozīja šo sprieduma 9. punktu norādīto 1996. gada 22. janvārī Likumu par iekārtotajiem.

23 1999. gada 10. septembrī *Magdeburger Mühlenwerke*, kas jaunajās federālās zemēs apsaimnieko labības malšanas uzdevumu, lūdz iekārtotajiem saistībā ar iekārtotajiem 1998. gadā DEM 5,9 miljonu apmērā.

24 *Finanzamt* tomēr uzskatīja, ka ieguldījumu, saistībā ar kuriem var saņemt atbalstu, vērtība ir viengī DEM 1,9 miljoni. Tā saskaņā ar 1996. gada 22. janvāra Likuma par ieguldījumu dotāciju 2. panta otrā teikuma 4. punktu atteicās atbalsta aprīcināšanai bēzvērtīgu ieguldījumu, saistībā ar kuriem saistošais lēmums par ieguldījumiem bija pieņemts, vērtīkais, 1998. gada 2. septembrī, bet kuru piegāde bija notikusi viengī pēdējā datumā.

25 2001. gada 26. septembrī *Magdeburger Mühlenwerke* cēla prasību par šo lēmumu *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt*, apgalvojot, ka ar 2. panta otrā teikuma 4. punkta iekļaušanu 1996. gada 22. janvāra Likumā par ieguldījumu dotācijām ir pārkāpts atpakaļejoša spēka aizlieguma konstitucionālais princips.

26 Konkrēti, *Magdeburger Mühlenwerke* ir norādījusi, ka ar 1996. gada 22. janvāra Likumā par ieguldījumu dotācijām 2. panta otrā teikuma 4. punkta atpakaļejošo spēku ir tikusi aizskarta tiesiskā pārvērtība, jo, pirmkārt, sākot no lēmuma ieguldīt pieņemšanas brīža, norma, pamatojoties uz kuru atbalsts tiek piešķirts, ir pamats atbalsta pieteicēja tiesiskajai pārvērtībai. Tātad lēmums ieguldīt esot ticis pieņemts pirms 1998. gada 3. septembra un Vācijas likumdevējs neesot nedz paredzējis saistībā ar šo tiesību normu kādas atrunas saistībā ar Savienības tiesībām, nedz radījis pārejas režīmu, kas piemērojams jau veiktiem ieguldījumiem.

27 Otrkārt, šī sabiedrība esot varējusi būt informēta par neiespējamību saņemt ieguldījuma dotāciju, agrākais, 1998. gada 28. septembrī, t.i., pēdējās dienas, kad *BStB* tika publicēta 1998. gada 18. septembra vēstule, un pēdējās dienas termiņa, lai ar to iepazītos.

28 *Finanzamt* ir apgalvojusi iesniedzējtiesī, ka Lēmums 94/173 tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* 1994. gada 23. martā un kopš šī datuma ir pieejams ikvienam, tādējādi no šī datuma atbalsta pieteicēju tiesiskā pārvērtība vairs nevarot tikt aizsargāta.

29 2007. gada 20. decembrī *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* apturēja tiesvedību un uzdeva *Bundesverfassungsgericht* [Federālajai Konstitucionālajai tiesī] jautājumu, vai 1996. gada 22. janvāra Likuma par ieguldījumu dotācijām 2. panta otrā teikuma 4. punkts ir saderīgs ar atpakaļejoša spēka aizlieguma konstitucionālo principu. Šajā ziņā precīzā, ka, tā kā 1996. gada 22. janvāra Likuma par ieguldījumu dotācijām apstrīdētās grozījums attiecas arī uz saistošiem lēmumiem par ieguldījumiem, kurus ieguldītājs pieņēmis pirms jauno tiesību aktu stāšanās spēkā, tad saskaņā ar Vācijas judikatūru un doktrīnu šim grozījumam ir atpakaļejošs spēks.

30 Saskaņā ar *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* viedokli – atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu brīdī, kad ir pieņemts saistošs lēmums par ieguldījumu veikšanu. Valsts atbalsta shēmai esot bijusi motivācija iedarbība, ja tā ir izraisījusi to, ka ieguldītājs ir pieņēmis lēmumu ieguldīt. Turklāt šo interpretāciju apstiprinot Lēmuma 1999/183 formulējums, kurā ir paredzēts termiņš šī lēmuma izpildei. Turklāt Lēmuma 1999/183 2. pants ir jāinterpretē no tiesiskās pārvērtības aizsardzības principa perspektīvas.

31 Šajā ziņā *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* ir uzskatījusi, ka, lai aizsargātu tiesisko pārvērtību, Komisija ar Lēmumu 1999/183 ir atļāvusi pārejas režīmu attiecībā uz saistošiem lēmumiem veikt ieguldījumus, kas noslēgti pirms minētā lēmuma publicēšanas. Tādējādi, tā kā Vācijas Federatīvajai Republikai ir bijusi iespēja ieviest pārejas režīmu un tā kā šī valsts ir nolūmusi grozīt 1996. gada 22. janvāra Likumu par ieguldījumu dotācijām ar atpakaļejošu spēku, apstrīdētās tiesību aktu grozījums nevar tikt pamatots ar vispārīgām interesēm.

32 *Bundesverfassungsgericht* ar 2011. gada 4. oktobra lēmumu noraidīja pieteikumu kā

nepieņemamu, uzskatot, ka pirms vēršanās *Bundesverfassungsgericht, Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* būtu bijis jāuzdod Tiesai jautājums, vai Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punkts attiecas uz atbalstu ieguldījumiem, attiecībā uz kuriem saistošs lēmums veikts ieguldījumus ir pieņemts, vēlākais, 1998. gada 2. septembrī, bet preču piegāde ir notikusi vienīgi pēc šā datuma.

33 Šādos apstākļos *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai ar [Lēmumu 1999/183] Vācijas likumdevējam, izstrādājot [1996. gada 22. janvāra Likuma par ieguldījumu dotācijām] 2. panta otrā teikuma 4. punktu, ir piešķirta izpildes rīcības brīvība, saskaņā ar kuru šāda rīcības brīvība attiektos uz shēmu, kas ir labvēlīga attiecīgajiem ieguldījumiem, attiecībā uz kuriem saistošais lēmums par ieguldījumiem ir ticis pieņemts pirms Lēmuma [1999/183] transponēšanas termiņa beigām vai pirms plānoto pasākumu publicēšanas [*BStBl*], bet ieguldījuma līdzekļi, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa notiek pēc tam?”

Par prejudiciālo jautājumu

34 Ar savu jautājumu iesniedzītiesa būtībā jautā, vai Lēmuma 1999/183 2. pants nepieļauj, ka tiek piešķirts atbalsts ieguldījumiem attiecībā uz labības malšanu, par kuriem saistošs lēmums veikts ieguldījumus ir pieņemts, pirms beidzies termiņš, kurš Vācijas Federatīvajai Republikai noteikts, lai izpildītu šo lēmumu, vai pirms šā ziņojuma stenoto pasākumu publicēšanas *BStBl*, lai gan ieguldījuma līdzekļu piegāde, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa ir notikusi vienīgi pēc minētā termiņa beigām vai pēc minētās publikācijas.

35 No līguma sniegtā prejudiciāla nolēmuma izriet, ka, ņemot vērā pamatlietas apstākļus, *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* tostarp jautā par brīdi, kurā atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu, kā arī par tiesiskās paņēvības aizsardzības principa prasībām.

36 Šā ziņojumā ir jānorāda, ka Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punkts ir paredzēts, ka Vācijas Federatīvajai Republikai ir jānodrošina, lai pēc divu mēnešu termiņa beigām kopš šā lēmuma paziņošanas, šā gadījumā kopš 1998. gada 3. septembra, netiktu piešķirts nekāds atbalsts ieguldījumiem, tostarp saistībā ar labības malšanu.

37 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 108. panta 2. punkta pirmo daļu, ja Komisija konstatē, ka atbalsts, ko piešķir kādā valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, nav saderīgs ar kopējo tirgu, tādā gadījumā lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tiks atbalsts jāizbeidz vai jāmaina. Šā sprieduma 36. punktā minētais termiņš Vācijas Federatīvajai Republikai tādējādi ir noteikts vienīgi, lai tādā gadījumā, vajadzības gadījumā, izbeigtu atbalstu, par kuru ir runa pamatlietā.

38 Turklāt Lēmuma 1999/183 nav paredzēts nekāds pārejas režīms. Līdz ar to ir jākonstatē, ka aizliegums pēc 1998. gada 2. septembra piešķirt atbalstu ieguldījumiem saistībā ar labības malšanu ir beznosacījuma.

39 No tā izriet, ka ar Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punktu nav atļauts atbalstu ieguldījumiem saistībā ar labības malšanu piešķirt pēc 1998. gada 2. septembra.

40 Saistībā ar jautājumu, kurā brīdī atbalsta dotācija, par kuru ir runa pamatlietā, ir piešķirta, ir svarīgi norādīt, ka atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu brīdī, kad tiesības to saņemt ir piešķirtas saņēmējam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu.

41 Līdz ar to iesniedzītībai, pamatojoties uz piemērojamajam valsts tiesībām, ir jānosaka brīdis, kad minētais atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu. Šā ziņojumā tai ir jāņem vērā visi valsts

tiesības izvirzītie nosacījumi attiecīgā atbalsta saņemšanai.

42 Tādējādi, ja visi šie nosacījumi bija izpildīti, vīlķais, 1998. gada 2. septembrī, tad Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punkta paredzētais aizliegums neietekmē attiecīgās atbalsta daļas izmaksu, jo ar šo lēmumu netiek pieprasīta jau piešķirtā atbalsta atgāšana. Tāpēc, ja visi šie nosacījumi būtu izpildīti vienīgi pēc minētā datuma, tad minētais aizliegums būtu piemērojams bez ierobežojumiem.

43 Tādējādi ir svarīgi uzsvērt, ka iesniedzējtiesai ir jānodrošina, ka Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punkta minētais aizliegums netiek apiets. Gluži kā liecina šis sprieduma 8.–15. punkta sniegtais izklāsts, to nosacījumu vidū, kuri Vācijas tiesību aktos ir paredzēti, lai tiesības uz ieguldījuma dotāciju būtu iegūtas, katrā ziņā ir nosacījums, ka ieguldījumam ir jābūt pabeigtam. Līdz ar to iesniedzējtiesa pēc Lēmuma 1999/183 nevar uzskatīt, ka tiesības uz šo atbalstu ir iegūtas brīdī, kad saistošo lēmumu veikt ieguldījumu ir pieņemis atbalsta pieteicējs.

44 Tostarp ņemot vērā minētā lēmuma 2. panta 1. punkta paredzēto aizlieguma beznosacījuma raksturu un to, ka paredzētais termiņš Vācijas Federatīvajai Republikai ir piešķirts vienīgi, lai grozītu vai vajadzības gadījumā, atceltu esošo atbalstu vai atbalsta shēmas, lai nodrošinātu to atbilstību iekšējām tirgum, jebkura valsts iestāžu saistībā ar atbalsta, par kuru ir runa pamatlietā, piešķiršanas nosacījumu veikta interpretācija, ar kuru tiktu atļauts brīdī, kurā šis atbalsts tiek uzskatīts par piešķirtu, būtu šis aizlieguma apiešana.

45 Turklāt atbalsta pasākumu motivācija iedarbība attiecas uz tās saderīguma ar iekšējo tirgu izvērtēšanu (šajā ziņā skat. 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā C-544/09 P Vācijas/Komisija, 68. punkts). Līdz ar to ir jāpiebilst – apstāklim, ka 1996. gada 22. janvārā Likumam par ieguldījumu dotācijām varēja būt motivācija iedarbība saistībā ar attiecīgajiem ieguldījumiem, nav nozīmes, lai noteiktu brīdī, kurā atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu.

46 Tiklīdz, ciklīdz iesniedzējtiesa jautā, vai tiesiskās paņāvības aizsardzības princips prasa, lai tādā gadījumā kā pamatlietā saistībā ar saistošo lēmumu veikt ieguldījumus, kurš pieņemts pirms 1998. gada 3. septembra, tomēr varētu saņemt atbalstu, ir jāatgādina, ka 1996. gada 12. jūnijā Komisija saskaņā oficiālo izmeklēšanas procedūru tostarp saistībā ar atbalstu ieguldījumiem labības maļšanai, kurš piešķirts saskaņā ar 1996. gada 22. janvārā Likumu par ieguldījumu dotācijām, un ka lēmums šajā procedūru tika publicēts 1997. gada 5. februārā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

47 Pat pieņemot, ka pirms šīs publicēšanas rēpīgās tirgus dalībnieks būtu varējis pamatot tiesisko paņāvību uz šāda atbalsta piešķiršanu, tas vairs nevarēja saglabāt šādu paņāvību pēc šīs publicēšanas. Oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšana nozīmē, ka Komisijai ir nopietnas šaubas par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar Savienības tiesību sistēmu. Tādējādi rēpīgās tirgus dalībnieks kopš šā brīža vairs nevar paņauties uz šā atbalsta turpināšanas.

48 Turklāt iepriekš šis sprieduma 46. un 47. punkta izklāstīto iemeslu dēļ tam, ka *BStBI* tika publicēta 1998. gada 18. septembra vēstule, nav nozīmes, vērtējot prasītāja pamatlietā tiesiskās paņāvības pastāvīšanu.

49 ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Lēmuma 1999/183 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka tiek piešķirts atbalsts ieguldījumiem attiecībā uz labības maļšanu, par kuriem saistošs lēmums veikt ieguldījumus ir pieņemts, pirms beidzies termiņš, kurš Vācijas Federatīvajai Republikai noteikts, lai izpildītu šo lēmumu, vai pirms šajā ziņā īstenoto pasākumu publicēšanas *BStBI*, lai gan ieguldījuma līdzekļu piegāde, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa ir notikusi vienīgi pēc minētā termiņa beigām vai pēc minētās publikācijas, ja brīdī, kurā ieguldījuma dotācija tiek uzskatīta par

pieširtu, ir vienīgi p?c min?t? termi?a beig?m. Iesniedz?jtiesai ir j?nosaka br?dis, kur? t?da ieguld?juma dot?cija, par k?du ir runa pamatliet?, ir j?uzskata par pieširtu, ?emot v?r? visus valsts ties?b?s izvirz?tos nosac?jumus attiec?g? atbalsta sa?emšanai un nodrošinot, ka L?muma 1999/183 2. panta 1. punkt? min?tais aizliegums netiek apiets.

Par ties?šan?s izdevumiem

50 Attiec?b? uz lietas dal?bniekiem š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Ties?šan?s izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to lietas dal?bnieku ties?šan?s izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (otr? pal?ta) nospriež:

Komisijas 1998. gada 20. maija L?muma 1999/183/EK par valsts atbalstu V?cijas lauksaimniec?bas produktu p?rstr?dei un tirdzniec?bai, ko V?cija var pieširt, pamatojoties uz esošaj?m re?ion?l? atbalsta sh?m?m, 2. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas nepie?auj to, ka tiek pieširts atbalsts ieguld?jumiem attiec?b? uz lab?bas mašanu, par kuriem saistošs l?mums veikt ieguld?jumus ir pie?emts, pirms beidzies termi?š, kurš V?cijas Federat?vajai Republikai noteikts, lai izpild?tu šo l?mumu, vai pirms šaj? zi?? ?stenoto pas?kumu public?šanas *Bundessteuerblatt*, lai gan ieguld?juma l?dzek?u pieg?de, k? ar? dot?cijas noteikšana un izmaksa ir notikusi vien?gi p?c min?t? termi?a beig?m vai p?c min?t?s publik?cijas, ja br?dis, kur? ieguld?juma dot?cija tiek uzskat?ta par pieširtu, ir vien?gi p?c min?t? termi?a beig?m. Iesniedz?jtiesai ir j?nosaka br?dis, kur? t?da ieguld?juma dot?cija, par k?du ir runa pamatliet?, ir j?uzskata par pieširtu, ?emot v?r? visus valsts ties?b?s izvirz?tos nosac?jumus attiec?g? atbalsta sa?emšanai un nodrošinot, ka L?muma 1999/183/EK 2. panta 1. punkt? min?tais aizliegums netiek apiets.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – v?cu.